Problema răului

Studiul 7, Trimestrul 1, 8-14 februarie 2025

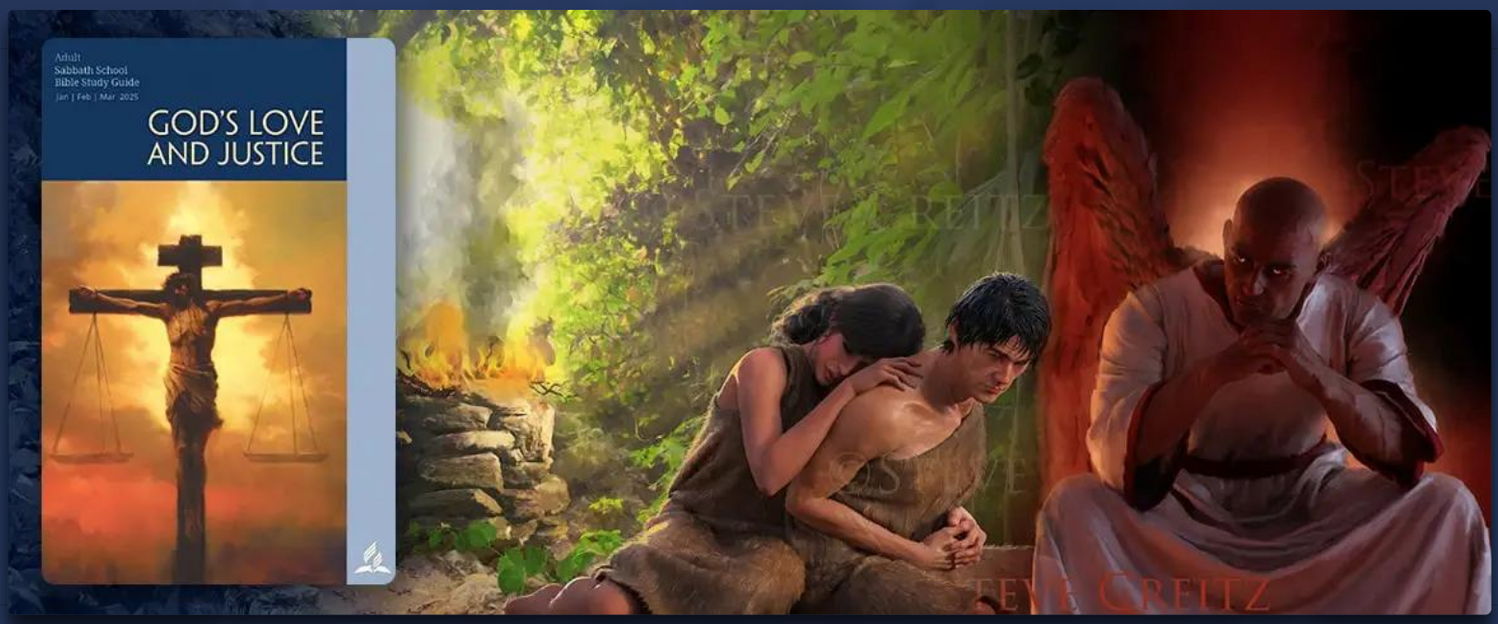

Sabat după amiază, 8 Februarie

Text de memorat:

El va şterge orice lacrimă din ochii lor. Şi moartea nu va mai fi. Nu va mai fi nici tânguire, nici ţipăt, nici durere, pentru că lucrurile dintâi au trecut.” Apocalipsa 21:4

Originea păcatului și motivul existenței lui constituie, pentru multe minți, un izvor de mare încurcătură. Oamenii văd lucrarea răului, cu urmările lui grozave de vai și distrugere, și se întreabă cum pot exista toate acestea sub conducerea Aceluia care este nemărginit în înțelepciune, în putere și în dragoste. Iată o taină căreia nu-i găsesc nici o explicație. În nesiguranța și îndoiala lor, sunt orbi față de adevărurile descoperite lămurit în Cuvântul lui Dumnezeu și esențiale pentru mântuire. Sunt unii care, în căutarea lor cu privire la existența păcatului, încearcă să cerceteze ceea ce Dumnezeu nu le-a descoperit; și ca urmare nu găsesc nici o rezolvare pentru greutățile lor; și unii ca aceștia, mânați de dispoziția de a se îndoi și de a căuta nepotriviri, fac din aceasta o scuză pentru lepădarea cuvintelor Sfintelor Scripturi. Alții însă nu ajung la nici o înțelegere mulțumitoare a marii probleme a răului din cauză că tradiția și interpretarea greșită au întunecat învățătura Bibliei cu privire la caracterul lui Dumnezeu, la natura guvernării Sale și la modul în care El tratează păcatul. TV 492.1

Este cu neputință să explicăm originea păcatului, pentru a da un motiv existenței. Cu toate acestea, se pot înțelege suficient atât originea lui, cât și măsurile luate cu privire la soarta finală a păcatului, măsuri care descoperă pe deplin dreptatea și mila lui Dumnezeu în toate procedeele Sale cu păcatul. Nimic nu este mai clar explicat în Scripturi decât că Dumnezeu n-a fost în nici o privință răspunzător de apariția păcatului; că n-a fost o retragere arbitrară a harului divin, nici o lipsă în conducerea divină, care să dea ocazie la apariția răzvrătirii. Păcatul este un intrus, pentru a cărui existență nu se poate da nici o explicație. El este tainic, de neexplicat; a-l scuza înseamnă a-l apăra. Dacă s-ar putea găsi o scuză pentru el sau vreo cauză a existenței lui, ar înceta să mai fie păcat. Unica definiție pe care o putem da păcatului este aceea pe care o găsim în Cuvântul lui Dumnezeu; el "este călcarea Legii"; este acțiunea unui principiu în luptă cu Legea cea mare a dragostei, care este temelia guvernării divine. TV 492.2

Duminică, 9 Februarie

„Până când, Doamne?"

Citește Iov 30:26; Ieremia 12:1; 13:22; Maleahi 2:17 și Psalmii 10:1. Cum aduc aceste texte problema răului în prim-planul experienței umane?

„Chiar și acest om poate face donații mari bisericii; dar va accepta Dumnezeu banii care sunt luați de la familia bețivului? Sunt pătați cu sângele sufletelor, iar blestemul lui Dumnezeu este asupra lor. Dumnezeu spune: „Căci Eu, Domnul, iubesc judecata, urăsc tâlhăria pentru arderea de tot". Biserica poate lăuda liberalitatea celui care dă o astfel de ofrandă; dar dacă ochii membrilor bisericii ar fi unși cu balsam ceresc pentru ochi, ei nu ar numi binele rău și nelegiuirea dreptate. Domnul spune: „La ce-mi folosește mulțimea jertfelor voastre?.... Când veți veni să vă înfățișați înaintea Mea, cine a cerut aceasta din partea voastră, să călcați curțile Mele? Nu mai aduceți daruri deșarte. Tămâia este o urâciune pentru Mine'. 'L-ați obosit pe Domnul cu cuvintele voastre. Dar voi spuneți: „Cu ce L-am obosit? Când spuneți: Oricine face rău este bun în ochii Domnului și El se bucură de ei; sau: Unde este Dumnezeul Judecății?'" RH 15 mai 1894, par. 9

Cum înțelegi cuvintele Domnului Isus din Matei 27:46? Cum L-a afectat răul pe Dumnezeu în cel mai puternic mod?

La ceasul al nouălea, întunericul s-a ridicat de deasupra mulțimii, dar mai acoperea încă pe Mântuitorul. Era un simbol al agoniei și groazei care apăsau asupra inimii Sale. Nici un ochi nu putea străpunge întunericul ce învăluia crucea și nimeni nu putea pătrunde întunericul adânc ce cuprindea sufletul în suferință al Domnului Hristos. Era ca și când fulgere mânioase erau aruncate asupra Lui în timp ce atârna pe cruce. Atunci, "Isus a strigat cu glas tare: 'Eli, Eli, Lama Sabactani!' ... Dumnezeul Meu, Dumnezeul Meu, pentru ce M-ai părăsit?" În timp ce întunericul de afară se așezase asupra Mântuitorului, multe voci s-au auzit exclamând: "Mânia răzbunătoare a cerului este asupra Lui. Fulgerele mâniei lui Dumnezeu sunt aruncate asupra Lui, pentru că a pretins că este Fiul lui Dumnezeu". Mulți dintre cei care au crezut în El au auzit strigătul Său disperat. Speranța i-a părăsit. Dacă Dumnezeu L-a uitat pe Domnul Hristos, în cine ar mai putea să se încreadă urmașii Săi? HLL 754.3

„Bine ar fi pentru noi dacă ne-am putea aminti mereu de Calvar, unde Isus a purtat povara teribilă a păcatelor lumii. În agonia sa de moarte, auziți-l exclamând: „Dumnezeul meu, Dumnezeul meu, pentru ce m-ai părăsit!" [Matei 27:46.] și amintiți-vă că el a îndurat ascunderea feței Tatălui său, pentru ca aceasta să nu fie ascunsă pentru totdeauna de omul căzut. El a îndurat rușinea, biciuirea crudă, insulta și batjocura, pentru ca noi să putem fi împăcați cu Dumnezeu și salvați de la moartea fără sfârșit. Dacă mințile noastre se vor opri asupra acestor teme, conversația noastră va fi în cer, de unde Îl căutăm pe Mântuitorul, și chiar și gândurile deșarte vor părea deplasate." Sev 419

Luni, 10 Februarie

Nu știm multe lucruri

În ce fel răspunsul dat de Dumnezeu în Iov 38:1-12 face lumină în problema răului? Câte știm și câte nu știm din spatele cortinei?

„Toți trebuie să-și vadă și să-și înțeleagă singuri datoria, după ce caută înțelepciune la Dumnezeu. El este singurul căruia îi poți încredința sufletul tău spre păstrare. Dacă veniți la El cu credință, El vă va spune tainele Sale personal. Puteți sta împreună în locurile cerești cu Hristos. Putem înțelege în mod individual voia lui Dumnezeu; putem ști singuri ce ar vrea El să facem; pentru că El ne va îndruma dacă vom consimți să fim consacrați și umili cu inima înaintea Lui. Inimile noastre vor arde adesea în noi atunci când Dumnezeu Se apropie pentru a comunica cu noi, așa cum a făcut cu Enoh. „Cine este acesta care întunecă sfatul prin cuvinte fără cunoștință". Avem nevoie de Cel care este adevărata lumină care luminează pe orice om care vine în lume." 6MR 381.3

Ce sugerează răspunsul lui Iov din 42:3 să recunoaștem despre propria situație?

„Ce beneficii aduc lumii acei creștini declarați care nu au nimic de spus despre Isus? Stau ei într-adevăr sub steagul Prințului Emanuel atunci când nu îi slujesc ca niște soldați credincioși? V-a determinat studiul legii lui Dumnezeu, standardul întregii neprihăniri, să exclamați împreună cu Isaia: „Vai de mine! pentru că sunt destrămat, pentru că sunt un om cu buze necurate și locuiesc în mijlocul unui popor cu buze necurate, pentru că ochii mei L-au văzut pe Împăratul, Domnul oștirilor”? Te-a făcut vederea să vezi că singura ta speranță este în Hristos, Mântuitorul care iartă păcatele? Vederea lui Isus pe cruce, murind pentru vina omului, v-a adus în pocăință la picioarele crucii, astfel încât să puteți spune cu Iov: „De aceea mă urăsc pe mine însumi și mă pocăiesc în țărână și cenușă”? Ai făcut o predare totală a voinței tale voinței lui Dumnezeu, a căilor tale căilor lui Dumnezeu? Ai renunțat la încrederea în sine, la lăudăroșenia de sine și L-ai acceptat pe Isus, care a devenit totul pentru tine - înțelepciune și neprihănire și sfințire și răscumpărare? Îl vezi pe Hristos ca antitip al tuturor tipurilor, substanța prețioasă și glorioasă a tuturor umbrelor, semnificația deplină a tuturor simbolurilor? Tipurile și umbrele au fost instituite de Hristos însuși, pentru a transmite omului o idee a planului conceput pentru răscumpărarea sa.” ST 24 august 1891, par. 3

Marți, 11 Februarie

Teistul sceptic

Citește Psalmul 73. Care este atitudinea psalmistului față de răul și nedreptatea din jur? Ce anume observă și îl ajută să înțeleagă lucrurile dintr-o altă perspectivă?

Minunată este îndelunga răbdare a lui Dumnezeu. Îndelungă este așteptarea dreptății, în timp ce mila apelează la cel păcătos. “Dreptatea și judecata sunt temelia scaunului Său de domnie.” Psalmii 97, 2. “Domnul este îndelung răbdător”, dar El este “de o mare tărie, și nu lasă nepedepsit pe cel rău. Domnul umblă în furtună și în vârtej, și norii sunt praful picioarelor Lui.” Naum 1, 3. PDH 177.4

Lumea a ajuns foarte îndrăzneață în călcarea Legii lui Dumnezeu. Datorită îndelungii Sale îndurări, oamenii au călcat în picioare autoritatea Sa. Ei s-au încurajat unul pe altul în a oprima și a se purta cu cruzime față de moștenirea Sa, spunând: “Ce ar putea să știe Dumnezeu, și ce ar putea să cunoască Cel Prea Înalt?” Psalmii 73, 11. Dar există o limită peste care ei nu pot trece. Timpul este aproape când ei vor ajunge la limita pusă. Chiar acum și aproape au depășit granițele îndelungii răbdări a lui Dumnezeu, limitele harului Său, limitele milei Sale. Dumnezeu va interveni pentru a salva propria Sa onoare, să elibereze pe poporul Său și să nimicească mândria celor nelegiuiți. PDH 177.5

În zilele lui Noe, oamenii au nesocotit Legea lui Dumnezeu, până când amintirea Creatorului aproape că a dispărut de pe pământ. Nelegiuirea lor a ajuns așa de mare, încât Dumnezeu a fost nevoie să aducă potopul asupra pământului și să șteargă de pe suprafața lui pe stricații locuitori. PDH 178.1

Veac după veac, Dumnezeu a făcut cunoscut felul în care lucrează El. Când a venit un timp de criză, El S-a descoperit intervenind astfel pentru a împiedeca realizarea planurilor lui Satana. În viața națiunilor, a familiei și a individului, El a îngăduit adesea să vină un moment de criză, pentru ca intervenția și prezența Sa să poată fi evidentă. În situația aceea El a făcut cunoscut că există un Dumnezeu în Israel, care va susține Legea Sa și va apăra pe poporul Său. PDH 178.2

În acest timp când nelegiuirea predomină, noi trebuie să știm că ultima mare criză este la ușă. Când disprețuirea Legii lui Dumnezeu este aproape generală, când poporul lui Dumnezeu este prigonit și asuprit de ceilalți oameni, Dumnezeu va interveni. PDH 178.3

Miercuri, 12 Februarie

Apărarea voinței libere

Cum apare în Geneza 2:16,17 libertatea morală oferită lui Adam și Evei?

Cu bunăvoință și dragoste, îngerii le-au dat informațiile pe care le doreau. Le-au mai relatat și istoria tristă a răzvrătirii și căderii lui Satana. Atunci ei le-au dat informații clare cu privire la faptul că pomul cunoștinței a fost pus în grădină pentru a fi o garanție a ascultării și dragostei lor față de Dumnezeu; că starea înaltă și fericită a îngerilor sfinți avea să fie păstrată cu condiția ascultării; că și ei se aflau în aceeași situație: puteau să asculte de Legea lui Dumnezeu și să fie nespus de fericiți sau s-o calce și să-și piardă starea înaltă și să fie cufundați într-o disperare fără margini. IM 29.3

Ei i-au spus lui Adam și Evei că Dumnezeu nu-i constrânge să asculte, că El nu le-a luat puterea de a merge contrar voinței Lui; că ei erau ființe morale, libere să asculte sau să nu asculte. Nu era decât o singură interdicție pe care Dumnezeu văzuse potrivit s-o așeze asupra lor. Dacă vor călca voia lui Dumnezeu, vor muri negreșit. Îngerii le-au povestit lui Adam și Evei cum cel mai înălțat înger, următorul în rang după Domnul Hristos, a refuzat să asculte de Legea lui Dumnezeu, pe care El o stabilise ca să guverneze ființele cerești; cum răzvrătirea lui provocase război în cer; cum răzvrătiții au fost îndepărtați și fiecare înger care se unise cu el în a se îndoi de autoritatea marelui Iehova a fost alungat din cer; și cum acest vrăjmaș căzut era acum împotrivitorul a tot ceea ce privea interesele lui Dumnezeu și ale Fiului Său iubit. IM 30.1

Ei le-au spus că Satana și-a propus să le facă rău și că era necesar ca ei să fie în gardă, căci puteau veni în contact cu inamicul căzut; acesta, însă, nu le putea face rău cât timp ei ascultau de porunca lui Dumnezeu, căci, dacă ar fi fost necesar, toți îngeri din cer le-ar fi venit în ajutor ca să nu-i vatăme dușmanul în vreun fel. Dacă nu ascultau, însă, de porunca lui Dumnezeu, atunci Satana ar avea putere să-i necăjească, să-i încurce și să-i tulbure. Dacă rămâneau statornici împotriva primelor aluzii ale lui Satana, erau în tot atâta siguranță ca și îngerii cerești. Dar, dacă se supuneau ispititorului, Acela care nu i-a cruțat pe îngerii înălțați nu i-ar fi cruțat nici pe ei. Ei trebuie să sufere pedeapsa păcatului lor deoarece Legea lui Dumnezeu este la fel de sacră ca și El Însuși, iar El cere ascultare fără rezerve de la toți cei din cer și de pe pământ. IM 30.2

Joi, 13 Februarie

Iubire și rău?

Cum ne ajută Romani 8:18 și Apocalipsa 21:3,4 să dobândim încredere în bunătatea lui Dumnezeu, în ciuda răului din lumea noastră?

Este adevărat că Domnul n-a făgăduit poporului Său scutire de încercări și greutăți, dar El a făgăduit ceva ce e cu mult mai de preț. El a zis: “Și puterea ta să țină cât zilele tale”. “Harul Meu îți este de ajuns; căci puterea Mea în slăbiciune este făcută desăvârșită.” (Deuteronom 33, 25; 2 Corinteni 12, 9.) Dacă sunteți chemați să treceți prin cuptorul de foc din pricina Numelui Său, Isus va fi alături de voi, așa cum a fost și cu cei trei credincioși din Babilon. Aceia care Îl iubesc pe Răscumpărătorul lor se vor bucura de fiecare ocazie de a lua parte împreună cu El la umilire și ocară. Iubirea pe care o au față de Domnul lor face ca suferința pentru Numele Lui să fie dulce. CMF 30.2

În toate veacurile, Satana i-a prigonit pe cei ai lui Dumnezeu. El i-a chinuit și i-a dus la moarte, dar în moarte ei au ajuns biruitori. Prin credința lor statornică, ei au descoperit pe Cineva mult mai puternic decât Satana. Satana putea să chinuiască și să ucidă trupul, dar nu se putea atinge de viața care era ascunsă cu Hristos în Dumnezeu. El putea să-i arunce în închisori, dar nu putea să încătușeze spiritul. Ei puteau să privească dincolo de ceață și să vadă slava, zicând: “Eu socotesc că suferințele din vremea de acum nu sunt vrednice să fie puse alături cu slava viitoare, care are să fie descoperită față de noi.” “Căci întristările noastre ușoare de-o clipă lucrează pentru noi tot mai mult o greutate veșnică de slavă.” (Romani 8, 18: 2 Corinteni 4, 17.) CMF 30.3

Prin încercări și persecuție, slava — caracterul — lui Dumnezeu este descoperită în cei aleși ai Săi. Biserica lui Dumnezeu, urâtă și persecutată de lume, este educată și disciplinată în școala lui

Hristos. Pe pământ, ei umblă pe calea cea strâmtă și sunt curățiți în cuptorul suferinței. Ei Îl urmează pe Hristos prin lupte dârze, dau dovadă de tăgăduire de sine și suferă amarnice dezamăgiri, dar experiența lor chinuitoare îi învață că vina și nenorocirile sunt aduse de păcat și privesc la el cu groază. Fiind părtași la suferințele lui Hristos, ei sunt sortiți să fie și părtași ai slavei Sale. În viziune sfântă, profetul a văzut triumful poporului lui Dumnezeu. El zice: "Și am văzut ca o mare de sticlă amestecată cu foc; și pe marea de sticlă, cu alăutele lui Dumnezeu în mână, stăteau biruitorii fiarei". Ei cântau cântarea lui Moise, robul lui Dumnezeu, și cântarea Mielului și ziceau: "Mari și minunate sunt lucrările tale, Doamne, Dumnezeule, Atotputernice! Drepte și adevărate sunt căile Tale, Împărate al Neamurilor". "Aceștia vin din necazul cel mare; ei și-au spălat hainele și le-au albit în sângele Mielului. Pentru aceasta stau ei înaintea scaunului de domnie al lui Dumnezeu și-I slujesc zi și noapte în templul Lui. Cel ce șade pe scaunul de domnie Își va întinde peste ei cortul Lui." (Apocalipsa 15, 2-3; 7, 14-15.) CMF 31.1

Vineri, 14 Februarie

Studiu Suplimentar

Înainte de apariția păcatului, în întregul univers era pace și bucurie. Totul era în armonie desăvârșită cu voința Creatorului. Iubirea față de Dumnezeu era supremă, iar iubirea omului față de om era nepărtinitoare. Hristos, Cuvântul, singurul născut al lui Dumnezeu, era una cu Tatăl cel veșnic — una în natură, în caracter și în scop — singura Ființă din tot Universul care putea intra în sfaturile și în planurile lui Dumnezeu. Prin Hristos, Tatăl a realizat cererea tuturor ființelor cerești. "Prin El au fost făcute toate lucrurile care sunt în ceruri; fie scaune de domnii, fie dregătorii, fie stăpâniri" (Coloseni 1, 16) și tot cerul dădea ascultare lui Hristos în aceeași măsură ca și Tatălui. TV 493.1

Legea iubirii fiind temelia guvernării lui Dumnezeu, fericirea tuturor ființelor create depindea de asentimentul lor desăvârșit față de marile principii ale dreptății. Dumnezeu dorește de la toate făpturile Sale o slujire din dragoste — un omagiu care izvorăște dintr-o apreciere inteligentă a caracterului Său. El nu găsește plăcere într-o slujire silită și, ca urmare, dă tuturor libertatea de voință, ca să-I aducă o slujire de bunăvoie. TV 493.2

Dar a apărut cineva care a ales să pervertească această libertate. Păcatul și-a avut originea în acela care, după Hristos, fusese cel mai onorat de Dumnezeu și care stătea în cea mai înaltă poziție de putere și de slavă printre locuitorii cerului. Înainte de cădere, Lucifer era primul dintre heruvimii ocrotitori, sfânt și nepătat. "Așa vorbește Domnul Dumnezeu: Ajunseseși la cea mai înaltă desăvârșire, erai plin de înțelepciune și desăvârșit în frumusețe. Stăteai în Eden, grădina lui Dumnezeu și erai acoperit cu tot felul de pietre scumpe.... Erai un heruvim ocrotitor, cu aripile întinse; te pusesem pe muntele cel sfânt al lui Dumnezeu și umblai prin mijlocul pietrelor scânteietoare. Ai fost fără prihană în căile tale, din ziua când ai fost făcut, până în ziua când s-a găsit nelegiuirea în tine”. (Ezechiel 28, 12-15.) TV 493.3

Pentru studii suplimentare nu ezitați să ne contactați:

WhatsApp: (+49)152-226-37-773, (+63)961-954-0737

contact@advancedsabbathschool.org